

РЕШЕНИЕ

№ 847

гр. София, 09.04.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, първо отделение 17 състав, в публично заседание на 11.03.2010 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Юлия Раева

при участието на секретаря Марияна Къскатийска и при участието на прокурора Бончева, като разгледа дело номер **8809** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Сдружение „Б. Х. комитет” със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 5 срещу Акт за регистрация по ЗДДС № 220420900021158/28.08.2009 г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП С.-град, потвърден с Решение № 1462/22.10.2009 г. на директора на Дирекция „О.” – [населено място] при ЦУ на НАП.

В жалбата са изложени подробни съображения, че при издаването на акта за регистрация е допуснато съществено процесуално нарушение, съставляващо липса на мотиви. На следващо място се обосновава, че актът за регистрация противоречи на материалноправните разпоредби на чл. 44, ал. 1, т. 2, вр. чл. 3, ал. 1 и 2 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), чл. 9, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО и чл. 39, ал. 7 от ЗДДС.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата на изложените в нея основания. Излага допълнителни аргументи за материална незаконосъобразност на акта за регистрация поради допуснато нарушение на чл. 44, ал. 1, т. 5 от ЗДДС (Доп. – ДВ, бр. 108 от 2007 г.). В тази връзка се позовава на сключен договор с Държавната агенция за бежанците, по силата на който сдружението се е задължило да осъществява правна помощ на чужденци, като твърди, че една от процесните фактури, чиято стойност е включена от органа по приходите в облагаемия оборот, е издадена по повод извършено авансово плащане по този договор

и при това положение следва да съобрази правилото на чл. 128 от ЗДДС, като се приеме, че осъществяването на процесуално представителство представлява основна доставка, а останалите доставки са съпътстващи и предвид това, че плащането за тях е определено общо, то е налице една основна доставка, която е освободена по смисъла на чл. 44, ал. 1, т. 5 от ЗДДС (Доп. – ДВ, бр. 108 от 2007 г.). Моли да бъде отменен актът за регистрация.

Ответникът по жалбата - директорът на Дирекция „О.”-гр. С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата. Моли да бъде отхвърлена и присъждане на разноските по водене на делото.

Прокурорът изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, счита за изяснено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от процесуално легитимирано лице и при спазване на срока по 156, ал. 1 от ДОПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

От Сдружение „Б. Х. комитет”, регистрирано като юридическо лице с нестопанска цел, е подадено Заявление за регистрация по ЗДДС с вх. № 223910900023575/14.08.2009 г. за задължителна регистрация на основание чл. 96, ал. 1 от ЗДДС. Към заявлението са приложени издадените през предходните дванадесет месеца 9 бр. фактури, банкови извлечения, договори, по които са извършени плащанията, оборотни ведомости по месеци и извлечения от сметки гр. 40, 41, 50 и 70. Във връзка с подаденото заявление е издадена Резолюция за извършване на проверка № 222690900028031/14.08.2009 г. При извършената проверка е констатирано основание за задължителна регистрация по чл. 96, ал. 1 от ЗДДС – реализиран облагаем оборот за периода 01.08.2008 г.-31.07.2009 г. в размер на 93 296 лв. от извършени доставки на услуги. Плащането по фактурите е извършено по банков път. Въз основа на резултатите от извършената проверка органът по приходите е издал оспорения акт за регистрация. В жалбата се твърди, че преди да бъде издаден актът за регистрация, сдружението е изпратило становище до Националната агенция за приходите, в което е изложило съображения, че не е налице основание за задължителна регистрация на сдружението по ЗДДС. Доказателства, че такова становище е изпратено, не са представени.

Страните не спорят относно фактите, основният спорен въпрос е по приложението на материалния закон и по-конкретно дали фактурираната с фактура № [ЕГН] от 08.07.2009 г. доставка на стойност 50 000 лв. представлява освободена доставка и оттам дали при формиране на облагаемия оборот следва да се включи стойността от 50 000 лв. към общата сума от 43 296 лв. по фактури, издадени от сдружението през предходните 12 месеца. Посочената фактура е издадена от сдружението във връзка с получено авансово плащане в размер на 50 000 лв. по сключен договор с Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при Министерския съвет от 24.06.2009 г. с предмет съгласно приложение 1 към договора. Видно от приложение 1 към договора, същото съставлява задание за работа със следния обхват на дейностите и задачите: правни консултации във връзка с процедурата по предоставяне на закрила; правни консултации за правата и задълженията на чужденците при престоя им в Р България; наблюдение върху процедурата в ДАБ с цел осигуряване на граждански контрол за изпълнението и спазването на законите в производството по предоставяне на закрила; осигуряване на преводачески услуги извън ДАБ; правна помощ при получаване на

отрицателно решение по молбата за закрила; осигуряване на достъп до производството чрез мониторинг и консултации по границите; представителство пред административните органи; обучение на преводачи за производство по предварително съгласувани програми; правни консултации за доброволно завръщане на търсещите закрила, получили окончателен отказ; консултации и представителство на непридружени деца по време на бежанската процедура и изработване съвместно с ДАБ на правила и процедура за назначаване на настойник (попечител) на непридружени деца, търсещи закрила. Финансирането на посочените дейности и задачи се осъществява от ДАБ в качеството ѝ на компетентна институция по чл. 53, т. 12 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) за управление и разпределяне на средствата от Европейския бежански фонд за Р България.

В акта за регистрация не е извършен анализ относно характера на доставката по посочената фактура, това обаче не представлява самостоятелно основание за отмяна поради липса на мотиви, както се твърди в жалбата. При обсъждане на този довод на жалбоподателя следва да се съобрази Тълкувателно решение № 16 от 31.03.1975 г. на ОСГК на ВС, съгласно което липсата на мотиви към първоначалния административен акт не съставлява съществено процесуално нарушение на закона в случаите, при които по-горният административен орган е потвърдил акта, като е изложил съображения, позволяващи да се провери законосъобразността му при обжалването му по съдебен ред. Настоящият случай е именно такъв, в своето решение директорът на Дирекция „О.-гр. С. при ЦУ на НАП е изложил мотиви, че независимо от това, че жалбоподателят е юридическо лице с нестопанска цел, регистрирано по Закона за юридическите лица с нестопанска цел, той е придобил качеството данъчно задължено лице по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДДС, съгласно който данъчно задължено лице е всяко лице, което извършва независима икономическа дейност, без значение от целите и резултатите от нея. Позовал се е и на чл. 3, ал. 2, изр. 2 от ЗДДС, съгласно който за извършването на независима икономическа дейност е достатъчно същата да бъде упражнявана редовно или по занятие срещу получаването на възнаграждение. Като такава според решаващия орган следва да се определи извършваната от сдруженията с нестопанска цел дейност, когато се извършва по занятие, източник е на постоянен доход и се осъществява с цел печалба, без да е необходимо печалбата фактически да е реализирана. По отношение на спорната фактура № [ЕГН] от 08.07.2009 г. решаващият орган е приел, че с нея е фактурирана услуга срещу възнаграждение, по отношение на която услуга не са налице предпоставките по чл. 44, ал. 1, т. 2 и т. 5 от ЗДДС, за да се определи като освободена доставка.

Въз основа на събраните по делото доказателства, съдът намира, че актът за регистрация е издаден при неправилно тълкуване и прилагане на чл. 44, ал. 1, т. 2 от ЗДДС. Съгласно чл. 44, ал. 1, т. 2 от ЗДДС, освободена доставка е доставката на стоки и извършването на услуги от организации, които не са търговци, поставящи си цели от политически, синдикален, религиозен, патриотичен, философски, филантропски или граждански характер, когато доставката е във връзка с прояви за набиране на средства, използвани за тяхната дейност или за постигане на поставените цели. Цитираната разпоредба установява две основни предпоставки, при чието кумулативно наличие се изключва стопанският характер на доставката, същата се определя като освободена и нейната стойност не следва да се отчита при определяне на облагаемия оборот. Тези предпоставки са следните: 1. доставката да се извършва от организации, които не са търговци, поставящи си цели от политически, синдикален, религиозен,

патриотичен, философски, филантропски или граждански характер и 2. доставката да е във връзка с прояви за набиране на средства, използвани за тяхната дейност или за постигане на поставените цели. В случая са налице и двете изискуеми от закона предпоставки. Жалбоподателят е сдружение с нестопанска цел, което си е поставило цели от граждански характер. Тези цели съгласно чл. 4 от устава на сдружението са: да организира системни наблюдения върху ситуацията с човешките права в Р България и в чужбина; да изготвя доклади за ситуацията с правата на човека и да ги разпространява в жата и в чужбина; да изготвя, превежда и разпространява материали, свързани с теорията и практиката на правата на човека; да организира конференции, семинари, публични акции и други законни форми гражданска дейност, свързани със защитата на човешките права; да защитава правата на отделни физически и юридически лица на територията на Р България и в чужбина. На следващо място, процесната доставка по своето съдържание, което обобщено се изразява в предоставяне на правна помощ и преводачески услуги на чужденци при престоя им в Р България, наблюдение върху процедурата в ДАБ с цел осигуряване на граждански контрол за спазването на законите в производството по предоставяне на закрила и изработване съвместно с ДАБ на правила и процедура за назначаване на настойник (попечител) на непридружени деца, търсещи закрила, напълно съответства на поставените пред сдружението цели. Изпълнението на установените в чл. 44, ал. 1, т. 2 от ЗДДС предпоставки е достатъчно, за да се приеме, че доставката е освободена. Соченото от ответника обстоятелство, че доставката се извършва възмездно - срещу възнаграждение, не представлява пречка да се приеме доставката за освободена, тъй като законът изрично предвижда, че предмет на регулация е именно доставка, свързана с прояви за набиране на средства, използвани за дейността на организацията или за постигане на поставените пред нея цели.

Гореизложеното обосновава извода, че не е налице основание стойността от 50 000 лв. по фактура № [ЕГН] от 08.07.2009 г. да се включи в облагаемия оборот на сдружението, при това положение облагаемият оборот за предходните 12 месеца пада под 50 000 лв. и следователно не е изпълнена хипотезата на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС за задължителна регистрация по ЗДДС на Сдружение „Б. Х. комитет”. Оспореният акт за регистрация е издаден в нарушение на материалния закон, което е основание за неговата отмяна.

Останалите доводи на жалбоподателя – за нарушение на чл. 39, т. 7 и чл. 44, ал. 1, т. 5 от ЗДДС са формално направени и не се подкрепят от събрания доказателствен материал, поради което съдът ги счита за неоснователни.

По изложените съображения оспореният акт за регистрация следва да бъде отменен като незаконосъобразен.

При този изход на делото на основание чл. 161, ал. 1, изр. 1 от ДОПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноските по водене на делото в размер на 10 лв. платена държавна такса.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 144, ал. 1 от ДОПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Акт за регистрация по ЗДДС № 220420900021158/28.08.2009 г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП С.-град, потвърден с Решение № 1462/22.10.2009 г. на директора на Дирекция „О.” – [населено място] при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Дирекция „О.”-гр. С. при ЦУ на НАП да заплати в полза на Сдружение „Б. Х. комитет” със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет. 5 разносните по водене на делото в размер на 10 лв. (десет лева).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: